

DZIENNIK USTAW

POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Warszawa, dnia 23 kwietnia 1969 r.

Nr 10

TREŚĆ:
Poz.:

ROZPORZĄDZENIA RADY MINISTRÓW:

- 70 — z dnia 1 kwietnia 1969 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie komisji dyscyplinarnych dla pracowników nauki i szkół wyższych oraz postępowania przed tymi komisjami 101
- 71 — z dnia 1 kwietnia 1969 r. w sprawie ubezpieczenia społecznego osób prowadzących uspołecznione sklepy i księgarnie na podstawie umowy zlecenia lub umowy agencyjnej 103

ROZPORZĄDZENIA:

- 72 — Prezesa Rady Ministrów z dnia 16 kwietnia 1969 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie bezpieczeństwa i higieny pracy oraz bezpieczeństwa pożarowego w zakładach górniczych wydobywających kopaliny otworami wiertniczymi oraz w zakładach prowadzących roboty wiertnicze z powierzchni 103
- 73 — Ministra Finansów z dnia 22 marca 1969 r. w sprawie ograniczenia egzekucji z niektórych rachunków bankowych 105
- 74 — Ministra Komunikacji z dnia 29 marca 1969 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie prowadzenia międzynarodowego transportu drogowego krajowymi pojazdami samochodowymi 105
- 75 — Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej z dnia 1 kwietnia 1969 r. w sprawie wydawania z aptek otwartych i kolejowych leków i innych artykułów dozwolonych do obrotu aptecznego 106
- 76 — Przewodniczącego Komitetu Pracy i Płac z dnia 5 kwietnia 1969 r. w sprawie podstawy wymiaru rent i wysokości składek na ubezpieczenia społeczne właścicieli taksówek 107

OSWIADCZENIA RZĄDOWE:

- 77 — z dnia 11 marca 1969 r. w sprawie przystąpienia Cypru do Jednolitej konwencji o środkach odurzających z 1961 r., sporządzonej w Nowym Jorku dnia 30 marca 1961 r. 108
- 78 — z dnia 14 marca 1969 r. w sprawie ratyfikacji przez Jordanię i Wenezuelę Konwencji (nr 98) Międzynarodowej Organizacji Pracy dotyczącej stosowania zasad prawa organizowania się i rokowań zbiorowych, przyjętej w Genewie dnia 1 lipca 1949 r. 108

70

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 1 kwietnia 1969 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie komisji dyscyplinarnych dla pracowników nauki szkół wyższych oraz postępowania przed tymi komisjami.

Na podstawie art. 119 ustawy z dnia 5 listopada 1958 r. o szkolnictwie wyższym (Dz. U. z 1969 r. Nr 4, poz. 31) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 20 lutego 1962 r. w sprawie komisji dyscyplinarnych dla pracowników nauki szkół wyższych oraz postępowania przed tymi komisjami (Dz. U. Nr 17, poz. 72) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w tytule rozporządzenia oraz w § 5, § 10 ust. 2, § 19 ust. 1, § 26 ust. 1 i 2, § 27 ust. 1 i 3, § 44 ust. 4 i § 46 ust. 4 wyrazy „pracownik nauki” w odpowiednim przypadku i liczbie zastępuje się wyrazami „pracownik nau-

kowo-dydaktyczny” w takim samym przypadku i liczbie;

- 2) § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Przepisom rozporządzenia podlegają pracownicy naukowo-dydaktyczni zatrudnieni na podstawie nominacji w szkole wyższej lub w innej jednostce organizacyjnej działającej na podstawie ustawy z dnia 5 listopada 1958 r. o szkolnictwie wyższym (Dz. U. z 1969 r. Nr 4, poz. 31).”;

- 3) w § 2:

a) skreśla się pkt 1,

b) dodaje się pkt 4 w brzmieniu:

„4) o szkole wyższej — należy przez to rozumieć

również inną jednostkę organizacyjną działającą na podstawie ustawy.”;

4) w § 5 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) Wyższa Komisja Dyscyplinarna:

- a) przy Ministrze Oświaty i Szkolnictwa Wyższego dla pracowników naukowo-dydaktycznych szkół wyższych podlegających przepisom ustawy, o szkolnictwie wyższym,
- b) przy Ministrze Kultury i Sztuki dla pracowników naukowo-dydaktycznych wyższych szkół artystycznych podlegających przepisom ustawy z dnia 29 marca 1962 r. o wyższych szkołach artystycznych (Dz. U. z 1969 r. Nr 6, poz. 48)”;

5) § 6 i § 7 otrzymują brzmienie:

„§ 6. 1. Członków komisji dyscyplinarnej w każdej szkole wyższej powołuje rektor spośród zatrudnionych na podstawie nominacji profesorów zwyczajnych, profesorów nadzwyczajnych, docentów, wykładowców i adiunktów po zasięgnięciu opinii organizacji związkowej.

2. Liczbę członków komisji dyscyplinarnej ustala rektor, który wyznacza również przewodniczącego komisji oraz jego zastępców spośród członków komisji.

§ 7. 1. Członków Wyższej Komisji Dyscyplinarnej, o której mowa w § 5 pkt 2 lit. a), powołuje Minister Oświaty i Szkolnictwa Wyższego spośród zatrudnionych w szkołach wyższych na podstawie nominacji profesorów zwyczajnych, profesorów nadzwyczajnych i docentów po zasięgnięciu opinii Zarządu Głównego Związku Nauczycielstwa Polskiego. Minister wyznacza równocześnie spośród członków komisji przewodniczącego komisji i jego zastępców.

2. Czynności wymienione w ust. 1 Minister Oświaty i Szkolnictwa Wyższego wykonuje w porozumieniu z innymi ministrami sprawującymi nadzór nad szkołami wyższymi podlegającymi ustawie o szkolnictwie wyższym.

3. Przepis § 1 stosuje się odpowiednio do Wyższej Komisji Dyscyplinarnej, o której mowa w § 5 pkt 2 lit. b), z tą zmianą, że Minister Kultury i Sztuki zasięga opinii Zarządu Głównego Związku Nauczycielstwa Polskiego lub Zarządu Głównego Związku Zawodowego Pracowników Kultury i Sztuki.”;

6) § 11 otrzymuje brzmienie:

„§ 11. Komisja dyscyplinarna w szkole wyższej wydaje postanowienia o wszczęciu lub odmowie wszczęcia postępowania dyscyplinarnego oraz rozpoznaje w pierwszej instancji sprawy dyscyplinarne pracowników naukowo-dydaktycznych szkoły, z wyjątkiem tych pracowników, których sprawy dyscyplinarne podlegają w pierwszej instancji właściwości Wyższej Komisji Dyscyplinarnej.”;

7) w § 12 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Wyższa Komisja Dyscyplinarna działając jako pierwsza instancja wydaje postanowienia o wszczęciu lub odmowie wszczęcia postępowania dyscyplinarnego oraz rozpoznaje sprawy dyscyplinarne pracowników naukowo-dydaktycznych przekazane do jej właściwości przez ministra lub na podstawie § 51.”;

8) w § 13:

a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W sprawach dyscyplinarnych profesorów zwyczajnych, profesorów nadzwyczajnych i docentów do składu orzekającego mogą należeć tyl-

ko pracownicy naukowo-dydaktyczni zajmujący stanowiska profesorów zwyczajnych i nadzwyczajnych oraz docentów. W sprawach dyscyplinarnych pozostałych pracowników naukowo-dydaktycznych do składu orzekającego komisji dyscyplinarnej w szkole wyższej powinien wchodzić co najmniej jeden adiunkt.”;

b) ust. 4 skreśla się;

9) w § 14 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Rzecznika dyscyplinarnego dla pracowników naukowo-dydaktycznych w szkole wyższej oraz jednego lub dwóch jego zastępców powołuje rektor na okres kadencji komisji dyscyplinarnej spośród profesorów zwyczajnych, profesorów nadzwyczajnych, docentów i wykładowców zatrudnionych w danej szkole na podstawie nominacji.”;

10) § 16 otrzymuje brzmienie:

„§ 16. 1. Rzecznika dyscyplinarnego przy Wyższej Komisji Dyscyplinarnej, o której mowa w § 5 pkt 2 lit. a), oraz jego zastępców powołuje na okres kadencji komisji Minister Oświaty i Szkolnictwa Wyższego spośród osób zajmujących stanowiska wymienione w § 14 ust. 1. Przepis § 7 ust. 2 stosuje się odpowiednio.

2. Rzecznika dyscyplinarnego przy Wyższej Komisji Dyscyplinarnej, o której mowa w § 5 pkt 2 lit. b), oraz jego zastępców powołuje na okres kadencji komisji Minister Kultury i Sztuki spośród osób zajmujących stanowiska wymienione w § 14 ust. 1.

3. Rzecznik dyscyplinarny przy Wyższej Komisji Dyscyplinarnej jest związany poleceniami właściwego ministra.

4. W uzasadnionych wypadkach rzecznik dyscyplinarny przy Wyższej Komisji Dyscyplinarnej może być odwołany przez ministra, który go powołał. Przepis § 7 ust. 2 stosuje się odpowiednio.

5. Do rzecznika dyscyplinarnego przy Wyższej Komisji Dyscyplinarnej stosuje się odpowiednio przepisy § 10 i § 14 ust. 2 i 3.”;

11) w § 17 ust. 2 i w § 19 ust. 6 po wyrazach „Szkolnictwa Wyższego” dodaje się wyrazy „lub odpowiednio Minister Kultury i Sztuki”;

12) w § 20 ust. 3 wyrazy „w art. 122 ust. 1” zastępuje się wyrazami „w art. 116 ust. 1”;

13) w § 34 ust. 2:

a) w pkt 1 wyrazy „w art. 115” zastępuje się wyrazami „w art. 109”;

b) w pkt 3 wyrazy „w art. 122 ust. 1” zastępuje się wyrazami „w art. 116 ust. 1”;

14) w § 37 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Odwołanie składa się w dwóch egzemplarzach do komisji dyscyplinarnej, która wydała orzeczenie, w ciągu 14 dni od dnia doręczenia orzeczenia wraz z uzasadnieniem. Po przyjęciu odwołania przewodniczący komisji dyscyplinarnej przesyła je bezzwłocznie wraz z aktami postępowania dyscyplinarnego do Wyższej Komisji Dyscyplinarnej. Odpis odwołania przewodniczący przekazuje stronie przeciwnej (rzecznikowi lub obwinionemu).”;

15) w § 43 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 43. 1. O zawieszeniu w czynnościach służbowych pracownika naukowo-dydaktycznego w trybie określonym w art. 117 ust. 1 ustawy rektor bezzwłocznie zawiadamia właściwego ministra.”;

16) w § 44 ust. 3 wyrazy „115 pkt 1—3” zastępuje się wyrazami „109 pkt 1—3”;

- 17) w § 45 ust. 3 otrzymuje brzmienie:
„3. O prawomocnie orzeczonej karze dyscyplinarnego zwolnienia ze służby lub wydalenia ze służby rektor (właściwy minister) zawiadamia wszystkie szkoły wyższe, a także Polską Akademię Nauk i Komitet Nauki i Techniki.”;
- 18) w § 48 ust. 3 wyrazy „122 ust. 1” zastępuje się wyrazami „116 ust. 1”;
- 19) § 51 otrzymuje brzmienie:
„§ 51. W szkołach wyższych, w których liczba profesorów zwyczajnych, profesorów nadzwyczajnych i docentów zatrudnionych na podstawie nominacji nie przekracza 12 osób, do wydawania postanowień i orzeczeń w sprawach pracowników naukowo-dydaktycznych właściwa jest w pierwszej instancji Wyższa Komisja Dyscyplinarna w składzie trzyosobowym.”;
- 20) w § 52 ust. 2 otrzymuje brzmienie:
„2. Obsługę Wyższej Komisji Dyscyplinarnej wykonuje sekretariat powołany przez ministra, przy którym działa komisja.”;
- 21) w § 53 wyrazy „z budżetu Ministerstwa Szkolnictwa Wyższego” zastępuje się wyrazami „z budżetu właściwego ministerstwa”;

22) po § 54 dodaje się § 54a w brzmieniu:

„§ 54a. Komisje dyscyplinarne przewidziane w niniejszym rozporządzeniu właściwe są także w sprawach pracowników naukowo-badawczych zatrudnionych w szkole wyższej na podstawie nominacji.”

§ 2. Wykonanie rozporządzenia porucza się Ministrowi Oświaty i Szkolnictwa Wyższego oraz innym zainteresowanym ministrom.

§ 3. Minister Oświaty i Szkolnictwa Wyższego ogłosi w drodze obwieszczenia jednolity tekst rozporządzenia z dnia 20 lutego 1962 r. w sprawie komisji dyscyplinarnych dla pracowników nauki szkół wyższych oraz postępowania przed tymi komisjami z uwzględnieniem zmian wynikających z przepisów ogłoszonych przed dniem wydania jednolitego tekstu i z zastosowaniem ciągłej numeracji paragrafów, ustępów i punktów.

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

71

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 1 kwietnia 1969 r.

w sprawie ubezpieczenia społecznego osób prowadzących uspołecznione sklepy i księgarnie na podstawie umowy zlecenia lub umowy agencyjnej.

Na podstawie art. 47 ustawy z dnia 29 marca 1965 r. o ubezpieczeniu społecznym rzemieślników (Dz. U. Nr 13, poz. 90) zarządza się, co następuje:

§ 1. Przepisy rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 6 września 1966 r. w sprawie ubezpieczenia społecznego osób prowadzących zakłady gastronomiczne oraz stacje benzynowe na podstawie umowy zlecenia lub umowy agencyjnej (Dz. U. Nr 40, poz. 237) rozciąga się na:

- 1) osoby, które prowadzą sklepy i księgarnie na podstawie umowy zlecenia lub umowy agencyjnej zawartej na okres nie krótszy niż 6 miesięcy z przedsiębiorstwami podległymi lub nadzorowanymi przez Ministra Handlu Wewnętrznego i Ministra Kultury i Sztuki oraz ze spół-

dzielniami zrzeszonymi w Związku Spółdzielni Spożywców „Społem”, w Centrali Rolniczej Spółdzielni „Samopomoc Chłopska” i w Centrali Spółdzielni Ogrodniczych,

2) osoby współpracujące z osobami wymienionymi w pkt 1.

§ 2. Podstawę wymiaru rent oraz wysokość składek na ubezpieczenie społeczne określa Przewodniczący Komitetu Pracy i Płac w porozumieniu z właściwymi ministrami i centralnymi związkami spółdzielczymi, po zasięgnięciu opinii Prezesa Zakładu Ubezpieczeń Społecznych.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 maja 1969 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

72

ROZPORZĄDZENIE PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 16 kwietnia 1969 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie bezpieczeństwa i higieny pracy oraz bezpieczeństwa pożarowego w zakładach górniczych wydobywających kopaliny otworami wiertniczymi oraz w zakładach prowadzących roboty wiertnicze z powierzchni.

Na podstawie art. 82 pkt 1 i 2 dekretu z dnia 6 maja 1953 r. — Prawo górnicze (Dz. U. z 1961 r. Nr 23, poz. 113) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Prezesa Rady Ministrów z dnia 9 lipca 1965 r. w sprawie bezpieczeństwa i higieny pracy oraz bezpieczeństwa pożarowego w zakładach górniczych